

P9_TA(2024)0046

Plan działania UE: ochrona i odbudowa ekosystemów morskich w celu zapewnienia zrównoważonego i odpornego rybołówstwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2024 r. w sprawie planu działania UE: ochrona i odbudowa ekosystemów morskich w celu zapewnienia zrównoważonego i odpornego rybołówstwa (2023/2124(INI))

(C/2024/5735)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 lutego 2023 r. pt. „Plan działania UE: ochrona i odbudowa ekosystemów morskich w celu zapewnienia zrównoważonego i odpornego rybołówstwa” (COM(2023)0102) („plan działania”),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie planu działań UE: ochrona i odbudowa ekosystemów morskich w celu zapewnienia zrównoważonego i odpornego rybołówstwa ⁽¹⁾;
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 39 dotyczący zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej i rybackiej oraz art. 5 dotyczący zasady proporcjonalności,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ zatytułowaną „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” przyjętą 25 września 2015 r. w Nowym Jorku na szczycie ONZ poświęconym zrównoważonemu rozwojowi, w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 14 określony w tej agendzie, który zakłada ochronę i zrównoważone wykorzystywanie oceanów, mórz i zasobów morskich,
- uwzględniając porozumienie paryskie z dnia 12 grudnia 2015 r., a w szczególności jego art. 2 ust. 1 lit. b) dotyczący adaptacji do negatywnych skutków zmiany klimatu w sposób niezagrażający produkcji żywności,
- uwzględniając przyjętą 19 czerwca 2023 r. na mocy Konwencji ONZ o prawie morza umowę o ochronie i zrównoważonym użytkowaniu morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową (traktat ONZ o pełnym morzu) oraz globalne ramy różnorodności biologicznej z Kunmingu-Montrealu,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich ⁽⁵⁾ (dyrektywa w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich),

⁽¹⁾ Dz.U. C 349 z 29.9.2023, s. 127.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2336 z dnia 14 grudnia 2016 r. ustanawiające szczegółowe warunki dotyczące połowów stad głębokowodnych w północno-wschodnim Atlantyku i przepisy dotyczące połowów w wodach międzynarodowych północno-wschodniego Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego ⁽⁷⁾ (rozporządzenie w sprawie węgorza),
- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1614 z dnia 15 września 2022 r. określające istniejące obszary połowów głębinowych oraz ustanawiające wykaz obszarów występowania lub prawdopodobnego występowania wrażliwych ekosystemów morskich ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 – przywracanie przyrody do naszego życia ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. pt. „Więcej ryb w morzach? Środki na rzecz odbudowy zasobów powyżej maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w tym obszary odbudowy stad ryb i chronione obszary morskie” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 maja 2022 r. pt. „W kierunku zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE: rola sektorów rybołówstwa i akwakultury” ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2022 r. zatytułowaną „Wdrożenie art. 17 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa” ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 października 2022 r. w sprawie impulsu do działań na rzecz oceanów w celu poprawy zarządzania oceanami i różnorodności biologicznej ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 maja 2023 r. w sprawie współzarządzania rybołówstwem w UE i wkładu sektora rybołówstwa we wdrażanie środków zarządzania ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 listopada 2023 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 czerwca 2023 r. w sprawie pakietu dotyczącego polityki rybołówstwa na rzecz zrównoważonego, odpornego i konkurencyjnego sektora rybołówstwa i akwakultury,
- uwzględniając orędzie o stanie Unii w 2023 r. ogłoszone przez przewodniczącą Komisji Ursulę von der Leyen na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego 13 września 2023 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2007 r. pt. „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575),
- uwzględniając wytyczne Komisji z 2018 r. dotyczące akwakultury i sieci Natura 2000;
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 23 września 2021 r. w sprawie wdrażania środków technicznych rozporządzenia (art. 31 rozporządzenia (UE) 2019/1241) (COM(2021)0583),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 28 stycznia 2022 r. w sprawie kryteriów i wytycznych w zakresie wyznaczania obszarów chronionych z 2022 r. (SWD(2022)0023),

⁽⁶⁾ Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 17.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 242 z 19.9.2022, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 129.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 2.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 62.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 132 z 14.4.2023, s. 106.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0132.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0411.

- uwzględniając sprawozdanie Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów z dnia 4 maja 2019 r. pt. „Globalna ocena różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych”,
 - uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Rady Badań Morza z dnia 24 czerwca 2021 r. na temat wniosku UE w sprawie wpływu scenariuszy zarządzania mających ograniczać zaburzenia powodowane połowami dennymi z użyciem narzędzi czynnych w siedliskach dna morskiego na wyładunek i wartość połowów,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 26/2020 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 26 listopada 2020 r. zatytułowane „Środowisko morskie – ochrona przewidziana przez UE jest szeroko zakrojona, lecz powierzchowna”,
 - uwzględniając zalecenie Komitetu Doradczego ds. Akwakultury z czerwca 2023 r. dotyczące wpływu zakazu połowów włokami dennymi na hodowlę bezkręgowców wodnych oraz odpowiedź Komisji na to zalecenie, z dnia 1 sierpnia 2023 r., a także pismo Komisji z 3 kwietnia 2023 r. do posłów do PE Davida McAllistera, Jensa Giesekego i Niclasa Herbsta w sprawie połowów krabów ⁽¹⁶⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0437/2023),
- A. mając na uwadze, że w ochronie oceanów powinna przyświecać nam zasada wspólnego dziedzictwa ludzkości; mając na uwadze, że trzeba pilnie nasilić działania na szczeblu światowym i unijnym, by odwrócić realną, istniejącą i naukowo opisaną zapaść ekosystemów morskich, przeciwdziałając w miarę możliwości wszelkiej wyobraźalnej presji ludzkiej i naturalnej, wspierając prawdziwą odbudowę zasobów rybnych, gatunków i ich siedlisk, oraz zachęcając do badań naukowych i działań badawczo-rozwojowych, a także wspierając połowy i techniki zapewniające zrównoważony charakter rybołówstwa i akwakultury, przy bezpośrednim udziale podmiotów sektora, przedstawicieli władz lokalnych, społeczeństwa obywatelskiego i społeczności nadbrzeżnych, wnoszących zasadniczy wkład w ten globalny cel;
- B. mając na uwadze, że obecnie obowiązują liczne akty ustawodawcze, komunikaty, strategie i regulacje dotyczące ochrony środowiska i zarządzania rybołówstwem, a zwłaszcza odbudowy zasobów przyrodniczych;
- C. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do realizacji Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w tym celu zrównoważonego rozwoju nr 14, a także do wywiązania się z zobowiązań wynikających z globalnych ram różnorodności biologicznej z Kunmingu-Montrealu;
- D. mając na uwadze, że wszystkimi obszarami polityki UE dotyczącymi wewnętrznych i zewnętrznych aspektów zrównoważonej niebieskiej gospodarki zarządza się bez zachowania wzajemnych powiązań między nimi, co powoduje brak synergii i konflikty między zainteresowanymi podmiotami zrównoważonej niebieskiej gospodarki; mając na uwadze, że elementem nadrzędnych ram prawnych powinno być stosowanie przez Komisję podejścia ekosystemowego w całej polityce UE powiązanej z niebieską gospodarką, by osiągnąć konkretne cele polityczne i zapewnić zintegrowane i spójne zarządzanie wspierające synergię wszystkich działań związanych z morzem;
- E. mając na uwadze, że na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 20 marca 2023 r. państwa członkowskie wyrażały różne, w tym krytyczne stanowiska wobec planu działania; mając na uwadze, że stosowną kontrolę przeprowadziły parlamenty narodowe ośmiu państw członkowskich;
- F. mając na uwadze, że plan działania musi być dostosowany do celów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), która ma gwarantować właściwą ochronę żywych zasobów morza i zarządzanie nimi oraz długoterminowo zrównoważony charakter rybołówstwa i akwakultury, które w czasie niedawnych kryzysów wykazały swoje strategiczne znaczenie, a także zapewniać takie zarządzanie nimi, które pozwoli jednocześnie osiągać korzyści gospodarcze, społeczne i dotyczące zatrudnienia, oraz wносить wkład w dostępność dostaw żywności;

⁽¹⁶⁾ Ares(2023)3615063.

- G. mając na uwadze, że toczą się postępowania sądowe przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wszczęte 14 listopada 2022 r. przez Królestwo Hiszpanii i 13 grudnia 2022 r. przez organizacje rybaków i producentów z Galicji, w związku z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/1614, określającym 87 obszarów w unijnych wodach północno-wschodniego Atlantyku, gdzie zakazane są wszystkie przydenne narzędzia połowowe, liczących łącznie 16 419 km², i 17 % obszarów o głębokości 400–800 metrów, gdzie nie zezwala się na przydenne narzędzia połowowe; mając na uwadze, że to rozporządzenie wykonawcze przyjęto bez uprzedniej oceny skutków społeczno-gospodarczych, a jego wdrożenie spowoduje poważne konsekwencje społeczno-gospodarcze dla odnośnych flot rybackich;
- H. mając na uwadze, że różnorodność biologiczną mórz należy chronić i odtwarzać we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, zwłaszcza z sektorem rybołówstwa i środowiskiem naukowym;
- I. mając na uwadze, że według danych Komisji Europejskiej w 2009 r. w UE tylko pięć stad ryb eksploatowano zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, tymczasem 2022 r. było ich ponad 60, a sytuacja stale się poprawia⁽¹⁷⁾; mając na uwadze, że mimo znacznych postępów poczynionych w 2022 r. w osiąganiu celów określonych w WPRyb potrzebne są dalsze postępy w ekosystemach morskich UE, zwłaszcza w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym;
- J. mając na uwadze, że przyszłe bezpieczeństwo żywnościowe będzie zależeć również od tego, jak poradzimy sobie z utratą zasobów przyrody i rosnącym wpływem zmian klimatu;
- K. mając na uwadze, że zarządzanie ekosystemami wymaga całościowego podejścia uwzględniającego wszystkie przyczyny utraty różnorodności biologicznej, np. przełowienie, zmianę klimatu, zakwaszenie oceanów, pojawianie się gatunków obcych, erozję wybrzeży lub utratę morskiej różnorodności biologicznej, i obejmującego działania, dzięki którym odpowiednie zarządzanie morskimi obszarami chronionymi, inne skuteczne obszarowe środki ochronne i rodzaje działalności, takie jak hodowla bezkręgowców morskich, będą korzystne zarówno dla rybołówstwa, jak i dla ekosystemów;

Ochrona środowiska i zrównoważony rozwój

1. pochwała starania sektor rybołówstwa UE i postępy w dążeniu do jeszcze bardziej zrównoważonego rybołówstwa wnoszącego wkład w ochronę ekosystemów morskich i ich zrównoważoną eksploatację; uważa, że mimo tych wysiłków i postępów oceany dotyka szereg innych czynników, np. przełowienie, zmiana klimatu, zakwaszenie, inwazyjne gatunki obce i różne źródła zanieczyszczeń, zwłaszcza z działalności lądowej i z transportu, co jest po części niezależne od rybaków, a poważnie zagraża ich źródłom utrzymania i ekosystemom morskim;
2. podkreśla wartość nierozzerwalnie związaną z oceanami i wszystkimi zależnymi od nich gatunkami; zaznacza, że zdrowe ekosystemy morskie mają zasadnicze znaczenie dla życia na Ziemi i odgrywają kluczową rolę w dobrostanie na planecie; uznaje potrzebę lepszej ochrony oceanów na szczeblu globalnym i unijnym;
3. podobnie jak wszystkie zainteresowane podmioty polityki rybołówstwa i polityki ochrony środowiska jest zdania, że zdrowe ekosystemy morskie sprzyjają naszemu zdrowiu, społeczeństwu i gospodarce oraz mają zasadnicze znaczenie dla całej planety, a zwłaszcza dla ludności uzależnionej od tych ekosystemów;
4. przypomina o zasadniczym znaczeniu oceanów jako filaru systemów klimatycznych i żywnościowych, gdyż pokrywają one 71 % powierzchni Ziemi, wytwarzają połowę naszego tlenu i pochłaniają jedną trzecią emisji CO₂; podkreśla, że trzeba opracować polityczne i finansowe strategie ochrony oceanów i ich zrównoważonego wykorzystania; apeluje o globalną ochronę źródeł utrzymania z oceanów i różnorodności biologicznej oceanów; podkreśla kluczową rolę oceanów, zwłaszcza w sekwestracji dwutlenku węgla, rozwoju energii ze źródeł odnawialnych, tworzeniu miejsc pracy, ograniczaniu ubóstwa, transporcie towarów i komunikacji internetowej; przestrzega przed współzależnością między rybołówstwem a bezpieczeństwem żywnościowym, jako że 3,3 mld ludzi potrzebuje żywności z morza, by zaspokoić co najmniej 20 % dziennego zapotrzebowania na białko zwierzęce;

⁽¹⁷⁾ Komunikat Komisji z dnia 21 lutego 2023 r. pt. „Wspólna polityka rybołówstwa dziś i jutro: pakt na rzecz rybołówstwa i oceanów paktem na rzecz zrównoważonego, opartego na nauce, innowacyjnego i sprzyjającego włączeniu społecznemu zarządzania rybołówstwem” (COM(2023)0103).

5. zauważa, że społeczności nadbrzeżne od wielu pokoleń czerpią pożywienie z europejskich mórz; uważa, że sektory rybołówstwa i akwakultury oraz te społeczności nadbrzeżne przyczyniają się w niebieskiej gospodarce do zrównoważonego bezpieczeństwa żywnościowego; jest zdania, że zrównoważone wykorzystanie zasobów morskich i zarządzanie nimi należy postrzegać jako wkład w rozwój ekosystemów morskich, a nie jako czynniki im szkodzące;

Podejście spójne z obowiązującymi przepisami

6. uważa, że w opracowanym przez Komisję planie działania brakuje spójności z innymi priorytetami i strategiami Unii, takimi jak zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego i strategiczna autonomia UE; podkreśla ponadto, że planem działania należy zarządzać w sposób zintegrowany i spójny, w podejściu ekosystemowym wspierającym synergię między wszystkimi rodzajami działalności morskiej, by unikać konfliktów i wspierać współpracę, zwłaszcza w odniesieniu do morskiej infrastruktury energetycznej, oraz że plan ten powinien zapewniać równe warunki działania z państwami spoza UE; jest zdania, że w planie działania nie uwzględniono wystarczająco takich spraw jak rosnące ceny, umacnianie społecznego wymiaru WPRyb oraz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;

7. ubolewa, że proponowany plan działania pojawia się w czasie, gdy sektor rybołówstwa odczuwa skutki rosyjskiej napaści na Ukrainę, wzrostu i nieprzewidywalności cen ropy naftowej oraz brexitu;

8. podkreśla ogólne zaniepokojenie brakiem rzeczywistych konsultacji z zainteresowanymi stronami, które zapewniłyby poparcie dla planu działania; wyraża ogólne zaniepokojenie tym, że we wnioskach Komisji nie uwzględniono odpowiednio proporcjonalności;

9. przypomina, że plan działania powinien być spójny z celami WPRyb, zgodnie z którymi połowy i akwakultura powinny być zrównoważone środowiskowo w perspektywie długoterminowej i należy nimi zarządzać zgodnie z podejściem ekosystemowym; przypomina, że plan działania powinien być spójny również z celami dotyczącymi zapewnienia korzyści gospodarczych, społecznych i dotyczącym zatrudnienia, a także przyczyniać się do dostępności dostaw żywności i jak najlepszego wykorzystania dostępnych uprawnień do połowów, by zmniejszyć zależność od rynków spoza UE; z zadowoleniem przyjmuje wszelkie cele umożliwiające spójność między WPRyb a innymi obszarami polityki, zwłaszcza przepisami o ochronie środowiska;

10. popiera potrzebę umocnienia i doskonalenia projektów badań naukowych i innowacji, które należy realizować wspólnie z innymi obszarami polityki UE, projektami pilotażowymi i innowacyjno-badawczymi projektami naukowymi, np. mającymi ograniczać i zastępować stosowanie (mikrodrobin) plastiku;

Odbudowa ekosystemów morskich

11. ubolewa, że w tytule planu działania brakuje spójności, a w samym planie – całościowego zestawu propozycji, ponieważ głównie dotyczy on zmiany praktyk połowowych oddziałujących na gatunki i siedliska, a nie uwzględnia możliwości dostosowania technik i praktyk połowowych do ochrony lub odbudowy ekosystemów; przypomina, że należy szczególnie znaleźć równowagę między wymogami nałożonymi użytkowników a korzyściami dla przyrody, by zapewnić przewidywalność i jasność prawa, oraz podkreśla, że rybacy powinni być elementem rozwiązania, a nie powinni być wskazywani jako przyczyna problemu;

12. z zadowoleniem zauważa, że plan działania uwzględnia również możliwość wprowadzenia dodatkowych środków zwiększających selektywność, w tym innowacyjnych rozwiązań mających zwiększać selektywność narzędzi połowowych i urządzeń, a także środków ograniczających połowy osobników młodocianych i przyłowów gatunków wrażliwych; przypomina, że przypadkowe połowy wrażliwych gatunków morskich trzeba ograniczyć i w miarę możliwości wyeliminować, by nie zagrażały one stanowi ochrony tych gatunków, zgodnie z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybołówstwa i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych;

13. z zadowoleniem przyjmuje wezwania Komisji do ograniczenia przyłowów gatunków wrażliwych; podkreśla zwłaszcza, że trzeba pilnie zredukować przyłowy delfinów i morswinów, zamykając krótkoterminowo niektóre obszary połowowe w połączeniu z akustycznymi urządzeniami odstraszającymi i poprawą systemów monitorowania, zgodnie z zaleceniami środowisk naukowych; przypomina, że w Europejskim Funduszu Morskim, Rybackim i Akwakultury (EFMRA) dostępne są rekompensaty finansowe i zachęty mające łagodzić społeczno-gospodarcze skutki tych środków;

14. podkreśla potrzebę opracowania i wspierania inicjatyw służących odbudowie ekosystemów morskich, a inicjatywy te można realizować tylko pod warunkiem pełnego zaangażowania decydentów i współpracy między nimi a tymi, których źródła utrzymania zależą od tych obszarów morskich; w tym celu apeluje o wsparcie finansowe na badania naukowe i gromadzenie danych o ekosystemach morskich, o rekompensaty finansowe i zachęty, np. z Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA), które należy wykorzystać do skutecznego wsparcia flot rybackich UE przechodzących na bardziej selektywne techniki połowowe, zwłaszcza do wspierania rybaków najbardziej dotkniętych ograniczeniami, a także do łagodzenia społeczno-gospodarczych skutków środków ograniczających;

15. podkreśla na przykład, że według badań naukowych zwiększenie rozmiarów oczek i minimalnych rozmiarów do wylądunku umożliwiłoby pozostawienie najmłodszych okazów ryb w wodzie, a zatem zwiększyłoby szanse populacji ryb na rozmnażanie, prowadząc do wyższych zysków dla rybaków i większych wylądunków na jednostkę nakładu połowowego;

16. przypomina o celach polegających na ochronie co najmniej 30 % i ścisłej ochronie co najmniej 10 % mórz UE do 2030 r.; zauważa postępy UE w wyznaczaniu nowych chronionych obszarów morskich, zarówno w unijnej sieci Natura 2000, jak i uzupełniającą na szczeblu krajowym;

Morskie obszary chronione

17. podkreśla, że morskie obszary chronione różnią się wielkością, chronionymi gatunkami, siedliskami i ekosystemami, i są tworzone dla różnych celów ochrony, dlatego nie należy ich postrzegać jako obszarów jednorodnych, z których wszystkie mają przynosić korzyści ekosystemom morskim dzięki właściwemu zarządzaniu; dlatego uważa, że w planie działania Komisji przedstawiono nadmiernie uproszczone i zbyt ogólne podejście, które sugeruje, że wszystkie chronione obszary morskie mogą być wdrażane i zarządzane tak samo, czego przykładem są propozycje dotyczące niektórych narzędzi połowowych i stopniowego wycofywania połowów przy użyciu przenośnych narzędzi dennych ze wszystkich chronionych obszarów morskich do 2030 r.; apeluje o zrównoważone podejście do określania i wdrażania chronionych obszarów morskich, z uwzględnieniem celów ochrony każdego z nich, ale także rodzajów działalności tradycyjnie prowadzonych na tych obszarach, a także dynamicznych zmian w środowisku wynikających ze zmiany klimatu, a jednocześnie o prawdziwy udział rybaków w wyznaczaniu tych obszarów i zarządzaniu nimi;

18. odnotowuje zdecydowany naukowy konsensus co do tego, że chronione obszary morskie mogą korzystnie oddziaływać na rybołówstwo z uwagi na efekt zewnętrzny (spill-over) i pozytywny wpływ na rekrutację, na przykład dzięki ochronie miejsc reprodukcji ryb, młodocianych osobników i dorosłych matek o wysokich zdolnościach reprodukcyjnych, jak wykazano na różnych chronionych obszarach morskich w całej UE; podkreśla, że skutecznie chronione obszary morskie oferują duże korzyści społeczno-gospodarcze, zwłaszcza społecznościom nadbrzeżnym oraz sektorowi rybołówstwa i turystyki, oraz mogą pełnić kluczowe funkcje ekologiczne w reprodukcji stad ryb (zapewniając tarliska i obszary dojrzewania narybku) oraz zwiększać ich odporność;

19. zwraca uwagę Komisji i państw członkowskich, że w planie działania należy uwzględnić inne skuteczne instrumenty ochrony środowiska, np. inne skuteczne środki ochrony obszarowej, by pomóc osiągnąć cele i zmaksymalizować skutki środków już wdrożonych, w środowisku dynamicznie się zmieniającym w wyniku zmiany klimatu, a także by pomóc zachować proporcjonalność wszystkich środków;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia środków ochronnych lub ograniczających niezbędnych do osiągnięcia celów ochrony i odbudowy stosownie do specyfiki wszystkich tych morskich obszarów chronionych, w tym odpowiednio finansowanych środków technicznych niezbędnych do osiągnięcia celów, poczynawszy od obszarów najbardziej zagrożonych i obszarów Natura 2000 służących ochronie siedlisk morskich; przypomina o zobowiązaniach prawnych państw członkowskich i podkreśla, że Komisja wszczęła przeciwko niektórym z nich postępowania w związku z możliwym niewypełnieniem obowiązków wynikających z dyrektywy siedliskowej ⁽¹⁸⁾;

21. uważa, że chronione obszary morskie i inne obszary chronione to narzędzia, a nie cele samymi w sobie; przyjmuje do wiadomości, że ich sukces zależy od ich akceptacji i zaaprobowania przez rybaków, społeczności nadbrzeżne i inne zainteresowane strony; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uruchomienia i finansowania programów badań naukowych oraz do włączenia sektora rybołówstwa, w tym tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, i innych zainteresowanych stron, w projektowanie chronionych obszarów morskich, zarządzanie nimi, ich wdrażanie, monitorowanie i nadzór nad nimi;

22. uważa, że do zaangażowania nauki, sektora rybołówstwa i wszystkich zainteresowanych stron nie może dążyć wyłącznie UE, zwłaszcza jeśli chodzi o zapobieganie złym praktykom flot zagranicznych; apeluje o dalsze starania o rozwiązanie problemu światowych działań szkodliwych dla ochrony oceanów, w tym prowadzonych przez floty państw trzecich, np. flotę chińską, oraz o rozważenie utworzenia światowej sieci chronionych obszarów morskich;

23. wyraża głębokie zaniepokojenie wpływem wydobycia ropy naftowej i gazu na środowisko morskie oraz na rybołówstwo i akwakulturę; ponownie apeluje o zakaz wszelkiej szkodliwej dla środowiska przemysłowej działalności wydobywczej, takiej jak górnictwo i wydobycie surowców kopalnych, na chronionych obszarach morskich;

Narzędzia połowowe mające styczność z dnem

24. podkreśla, że na wielu statkach unijnych stosuje się czynne narzędzia połowowe mające styczność z dnem, a wiele regionów przybrzeżnych jest społecznie i gospodarczo uzależnionych od działalności flot stosujących te narzędzia, np. od hodowli bezkręgowców morskich; podkreśla, że ograniczanie lub zamknięcie łowisk dla czynnych narzędzi połowowych mających styczność z dnem nie oznacza po prostu przeniesienia statków rybackich na inne obszary połowowe; podkreśla, że trzeba uwzględnić m.in. dostępne zasoby ryb, które można złowić takimi narzędziami, praktyczne doświadczenia rybaków, obecność i rozmieszczenie innych statków rybackich na obszarach przyległych, by uniknąć pokrywania się działań mogącego prowadzić do konfliktów w korzystaniu z danych obszarów, wzrostu presji na inne obszary połowowe i pogorszenia warunków pracy;

25. przypomina, że działania regionalizacyjne podjęte podczas ostatniej reformy WPRyb były próbą odstąpienia od uniwersalnego podejścia, w którym decyzje były nadmiernie scentralizowane w UE; z zadowoleniem przyjmuje środki zaproponowane w planie działania w celu poprawy współpracy regionalnej; uważa jednak, że w planie działania zapisano też działania w przeciwnym kierunku, zwłaszcza jeśli chodzi o propozycje dotyczące połowów włokami dennymi;

26. uważa, że w planie działania i poza nim powstało wiele inicjatyw dotyczących tych samych technik połowowych, co spowodowało powstanie mozaiki inicjatyw, postawiło pod znakiem zapytania spójność i przewidywalność działań podejmowanych na szczeblu UE, i ma poważny wpływ na zaufanie rybaków i społeczności rybackich do (unijnych) procesów politycznych i decyzyjnych;

27. uważa, że wszelkie plany wdrożenia przepisów lub ograniczeń dotyczących stosowania określonych narzędzi połowowych muszą być spójne z innymi obszarami polityki oraz uwzględniać wszystkie zainteresowane strony, a także bezpieczeństwo żywnościowe, aspekty społeczno-gospodarcze, środowiskowe, techniczne i naukowe; ponownie podkreśla, że oparcie działań na konsensie i na wymienionych przesłankach da większe sukcesy i będzie mieć pozytywny wpływ na realizację;

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

28. uważa, że konsekwencje planu działania lub wniosku ustawodawczego należy oceniać na podstawie analiz naukowych i społeczno-gospodarczych; zauważa, że nie zwrócono uwagi na konsekwencje niektórych aspektów planu działania, np. w apelu Komisji do państw członkowskich, by do końca marca 2024 r. zakazały połowów przy użyciu narzędzi czynnych na morskich obszarach chronionych objętych na mocy dyrektywy siedliskowej programem Natura 2000 w celu ochrony dna morskiego i gatunków morskich, gdy jednocześnie i w tym samym terminie państwa członkowskie mają podać informacje o tym, jak zamierzają zapewnić stopniowe wycofanie połowów dennych przy użyciu narzędzi czynnych we wszystkich morskich obszarach chronionych do 2030 r., choć nie ma jeszcze np. wniosków naukowych i społeczno-gospodarczych z wcześniejszych projektów; z zadowoleniem przyjmuje przyznanie przez Komisję, że ogólny zakaz połowów dennych z użyciem narzędzi czynnych nie jest odpowiedni do osiągnięcia celów planu działania;

29. uważa, że środki dotyczące połowów włokami dennymi należy oceniać według wszelkich wytycznych, np. wytycznych Międzynarodowej Rady Badań Morza lub Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa, a także na podstawie najlepszych dostępnych danych naukowych; uważa, że środki te powinny uwzględniać, że połowy włokami dennymi należą do najpowszechniejszych i najbardziej uregulowanych metod połowowych w Europie, i że powinny być priorytetowo uregulowane w rozporządzeniu w sprawie środków technicznych (rozporządzenie (UE) 2019/1241⁽¹⁹⁾), które służy – jak wskazuje jego tytuł – „zachowaniu zasobów rybnych i ochronie ekosystemów morskich”;

30. zauważa, że organy naukowe, np. Międzynarodowa Rada Badań Morza, oraz liczne badania naukowe poddane wzajemnej ocenie wykazują i uznają, że czynne narzędzia połowowe mające kontakt z dnem wpływają na ekosystemy; podkreśla jednak, że skutki połowów włokami są zróżnicowane i że w zależności od szeregu czynników, np. od rodzaju połowów, są one uznawane przez naukowców bądź za zrównoważone i zgodne z celami ochrony dna morskiego, bądź za powodujące eksploatację stad powyżej poziomów maksymalnego podtrzymywalnego połowu;

31. podkreśla, że zamiar Komisji, by narzucić środki w planie działania zamiast pozwolić, by decyzję podjęli współprzewodawcy, zagraża dobremu sprawowaniu rządów i dialogowi między zainteresowanymi stronami i organami administracji różnych szczebli, a także równowadze międzyinstytucjonalnej i roli poszczególnych instytucji w procesie decyzyjnym;

Węgorz

32. podkreśla złożoność i różnorodność zarządzania zasobami węgorza, które nie może ograniczać się tylko do podejścia skoncentrowanego na morzu; przypomina, że w ocenie Komisji z 2020 r. rozporządzenie w sprawie węgorza uznano za adekwatne do zakładanych celów; uważa jednak, że trzeba lepiej wdrażać rozporządzenie w sprawie węgorza, a państwa członkowskie powinny prowadzić dodatkowe, intensywniejsze działania, by zapewnić całościowe podejście do jego wdrażania; przypomina Komisji i państwom członkowskim, by w pełni korzystały z rozporządzenia w sprawie węgorza jako podstawowego narzędzia w gospodarowaniu zasobami węgorza i ich odtwarzaniu, zapewniając całościowe i spójne podejście uwzględniające zarówno morskie, jak i słodkowodne etapy życia węgorza oraz zarówno wpływ rybołówstwa, jak i innych rodzajów działalności, przez pełne wdrożenie środków we wszystkich odpowiednich obszarach;

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

33. uważa, że środki stosowane poza kontekstem rozporządzenia w sprawie węgorza podważają spójność przyjętej polityki; dlatego wyraża głębokie zaniepokojenie nieholistycznym podejściem przyjętym w rozporządzeniu Rady (UE) 2023/194⁽²⁰⁾, gdzie ograniczono połowy węgorza przez wprowadzenie sześciomiesięcznego okresu zamknięcia łowisk bez konsultacji z zainteresowanymi stronami i bez rozważenia pełnego pakietu środków w innych obszarach polityki lub odpowiedniej rekompensaty, w tym środków uwzględniających skutki społeczno-gospodarcze; uważa zatem, że zanim rozważy się wprowadzenie dalszych środków ograniczających zapowiedzianych w planie działania, należy najpierw przeprowadzić analizę odtwarzania gatunku i ich ewentualną rolę w zwalczaniu gatunków inwazyjnych;

34. ponownie apeluje o utworzenie grupy ekspertów ds. węgorza, zapewniającej pełną i zrównoważoną reprezentację wszystkich zainteresowanych stron; wzywa państwa członkowskie do regularnego aktualizowania planów gospodarowania zasobami węgorza i przestrzegania obowiązków sprawozdawczych wynikających z rozporządzenia w sprawie węgorza;

Reakcje państw członkowskich na plan działania

35. odnotowuje liczne deklaracje i jednoznaczne oświadczenia przedstawicieli państw członkowskich zawierające wyraźne zastrzeżenia do planu działania i zaniepokojenie powiązaną z nim niepewnością; zauważa, że państwa członkowskie zakwestionowały zwłaszcza nadmiernie uproszczone podejście Komisji do ograniczeń dotyczących połowów włokami dennymi na chronionych obszarach morskich;

36. uważa, że przeciwstawianie rozwoju sektora rybołówstwa ochronie różnorodności biologicznej mórz to ślepy zaułek; uważa, że oba te cele można wyważyć, zgodnie z oświadczeniem przedstawicieli państw członkowskich po przedstawieniu planu działania;

37. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie specjalnej grupy dialogu z udziałem Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska (DG ENV) i Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa (DG MARE) Komisji oraz państw członkowskich i zainteresowanych stron; uważa, że rolą grupy ds. dialogu powinno być ułatwienie wymiany wiedzy i ewentualnych rozmów między społecznościami zajmującymi się rybołówstwem i środowiskiem, a także zapewnienie państwom członkowskim platformy przejrzystości i dialogu na temat wdrażania ich planów działania;

Skutki prawne planu działania Komisji

38. potwierdza, że zamierza korzystać ze swoich prerogatyw i kompetencji w odniesieniu do wszelkich inicjatyw, takich jak wnioski ustawodawcze oraz akty delegowane lub wykonawcze, w tym związane i niezwiązane z planem działania;

39. zauważa, że chociaż plan działania nie jest prawnie wiążący, jego wdrożenie pociągnie za sobą znaczne koszty społeczno-gospodarcze dla państw członkowskich i ich flot, ponieważ obejmuje on 90 środków w formie regulacji, wytycznych, analiz, harmonogramów, badań, sprawozdań i inicjatyw; wzywa państwa członkowskie i Komisję, by w odpowiednim czasie przeprowadziły niezbędne badania jako element przygotowywania wszelkich nowych lub zmienionych rozporządzeń lub inicjatyw, a także by uwzględniły procedury planowania przestrzennego na obszarach morskich i uczestniczyły w tych procedurach, zarówno między różnymi regionami i basenami morskimi, jak i między różnymi państwami członkowskimi i państwami trzecimi, z myślą o korzyściach społeczno-gospodarczych;

40. uważa, że środki ujęte w planie działania powinny być w miarę możliwości wprowadzane w zwykłej procedurze ustawodawczej, co zapewni większą przejrzystość, i powinny obejmować faktyczną ocenę skutków, przy odpowiednim udziale wszystkich zainteresowanych stron;

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2023/194 z dnia 30 stycznia 2023 r. w sprawie ustalenia w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnień do połowów na 2023 r. mających zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanowienia na lata 2023 i 2024 takich uprawnień do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych, Dz.U. L 28 z 31.1.2023, s. 1.

41. z zaniepokojeniem odnotowuje niejasność skutków prawnych planu działania, zważywszy na oświadczenia Komisji, wydane np. podczas prezentacji planu przed Komisją Rybołówstwa Parlamentu i różnymi zainteresowanymi stronami; uważa, że nie dało to jasności ani stabilności sektorowi rybołówstwa i zaszkodziło wielu sektorom branży rybackiej, w czasie gdy niepewność spowodowana skumulowanymi konsekwencjami różnych kryzysów poważnie pogarsza nastroje wśród pracowników tej branży;

42. zauważa z niepokojem, że Komisja coraz częściej sięga po instrumenty niewiążące, np. komunikaty, powszechnie określane mianem „prawa miękkiego”, gdy prezentuje bardzo konkretne środki polityczne bez dalszych działań w postaci wniosków ustawodawczych; uważa, że wszelka niepewność wynikająca z rozbieżności między zamierzonym znaczeniem komunikatów a ich faktycznymi skutkami prawnymi może szkodzić pewności prawa i przewidywalności w sektorze, a także budzić wątpliwości prawne co do równowagi instytucjonalnej oraz rozgraniczenia i wykonywania kompetencji UE; uważa zatem, że komunikaty Komisji nie powinny służyć do proponowania wiążących środków prawnych;

43. ubolewa, że komunikaty Komisji, a zwłaszcza DG MARE i DG ENV, zawierały sprzeczne stwierdzenia co do wiążących skutków planu działania; apeluje do DG MARE i DG ENV, by dokładniej przyglądały się specyfice sektora rybołówstwa, zanim opracuje lub przedstawi wspólne inicjatywy;

Aspekty społeczno-gospodarcze i bezpieczeństwo żywnościowe

44. popiera orędzie przewodniczącej Komisji o stanie Unii z 2023 r., w którym zadeklarowała ona, że każdy nowy akt prawny będzie poddawany sprawdzianowi konkurencyjności; wnosi, by plan działania oraz wszystkie wnioski ustawodawcze i inne inicjatywy dotyczące rybołówstwa obejmowały sprawdzian konkurencyjności uwzględniający skutki społeczno-gospodarcze dla poszczególnych rodzajów działalności, wpływ na społeczności nadbrzeżne i na sektor rybołówstwa rekreacyjnego, a także skumulowany wpływ na dostępność dostaw żywności;

45. ubolewa, że planowi działania nie towarzyszy analiza społeczno-gospodarcza, ocena skutków obejmująca analizę naukową ani sprawozdanie okresowe oraz że nie zaproponowano w nim żadnych dodatkowych środków finansowania transformacji ekologicznej i energetycznej; zwraca uwagę Komisji, że dokumenty strategiczne takie jak ten plan działania należy prezentować poszczególnym zainteresowanym stronom i uwzględniać ich opinie w bardziej skoordynowany i klarowny sposób oraz że powinny one zawierać pełną ocenę aspektów środowiskowych, społeczno-gospodarczych i prawnych ich wdrożenia; apeluje o wszelkie niezbędne środki, w tym zachęty i mechanizmy kompensacyjne, służące sprawiedliwej i zrównoważonej transformacji;

46. przypomina, że państwa członkowskie muszą w pełni wdrożyć art. 17 WPRyB przy przydzielaniu uprawnień do połowów; wzywa państwa członkowskie do przydzielania uprawnień do połowów według przejrzystych i obiektywnych kryteriów opartych na wynikach społecznych i środowiskowych flot rybackich oraz do wdrożenia art. 17 jako narzędzia zachęcającego do odpowiedzialnych praktyk połowowych o niskim wpływie na środowisko;

47. podkreśla, że plan działania powinien w równej mierze służyć filarom zrównoważonego rozwoju w WPRyB (środowiskowy, społeczny i gospodarczy), a także m.in. wspierać wzrost wydajności, godne warunki pracy w sektorze, zwłaszcza w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, oraz stabilne rynki, produkty spełniające kryteria bezpieczeństwa żywności, jakości i zrównoważoności, bez narażania na szwank bezpieczeństwa żywnościowego i autonomii żywnościowej, umożliwiać rybakom pełne wykorzystanie przyznanych im kwot połowowych oraz pomagać w odbudowie i ochronie środowiska z myślą o łagodzeniu zmiany klimatu i dostosowaniu się do jej skutków;

48. z zadowoleniem przyjmuje apel Komisji o gromadzenie danych o wpływie rybołówstwa rekreacyjnego, lecz podkreśla, że trzeba uwzględnić też gospodarcze i społeczne skutki zrównoważonego rybołówstwa rekreacyjnego; uważa, że połowy rekreacyjne mogą oferować doskonałe możliwości wspierania podejścia opartego na nauce obywatelskiej;

Działania międzynarodowe i wzajemność

49. uważa traktat ONZ o pełnym morzu za ważne międzynarodowe osiągnięcie w dziedzinie ochrony oceanów; ubolewa jednak, że w planie działania nie podkreślono wystarczająco mocno, że do umów międzynarodowych trzeba włączyć zasadę wzajemności; dlatego za sprawę zasadniczą uważa, by UE współpracowała na szczeblu międzynarodowym z innymi partnerami we wdrażaniu przepisów o celach podobnych do celów zapisanych w rozporządzeniu o WPRyb, zwłaszcza w art. 28 ust. 2 lit. d), a także do celów europejskiego zielonego ładu i celów zrównoważonego rozwoju ONZ;

50. podkreśla znaczenie współpracy UE z krajami rozwijającymi się, zwłaszcza z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku, aby pomóc im przygotować się do rozwijania w przyszłości morskich odnawialnych źródeł energii przez dzielenie się wiedzą fachową UE w zakresie planowania morskiego i rozwoju przemysłowego; wzywa UE do szybszego budowania zdolności i finansowania krajów rozwijających się, co pozwoli na poprawę zarządzania oceanami i strefą przybrzeżną, opracowania strategii gospodarki oceanicznej, usuwania niedostatków w zarządzaniu oraz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów i nielegalnego handlu zasobami morskimi; podkreśla, że trzeba opracować dostosowane do lokalnych potrzeb rozwiązania w zakresie energii bezemisyjnej, które zapewnią ochronę ekosystemów morskich oraz umożliwią zachowanie tradycyjnej działalności, takiej jak rybołówstwo; podkreśla, że w realizację tych działań należy angażować społeczności nadbrzeżne; podkreśla ponadto, że trzeba wspierać zrównoważone praktyki połowowe w regionach najbardziej oddalonych, oparte na zrównoważonym wykorzystaniu zasobów morskich i zarządzaniu rybołówstwem, akwakulturą i turystyką, by zapewnić zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy tych regionów;

51. wzywa UE do promowania przejrzystości rybołówstwa i innych gałęzi przemysłu wydobywczego na morzu w krajach partnerskich, co ma kluczowe znaczenie dla powstrzymania przełowienia, utraty różnorodności biologicznej i łamania praw człowieka; podkreśla, że rozwijające się kraje nadbrzeżne mogą wdrożyć normy określone w inicjatywie przejrzystości w sektorze rybołówstwa oraz inicjatywie przejrzystości w branżach wydobywczych w celu poprawy przejrzystości;

52. apeluje, by wszelkie ograniczenia, czy to wynikające z planu działania, czy nie, automatycznie odzwierciedlano w zasadach dotyczących produktów przywożonych z państw trzecich, zwłaszcza że UE 70 % spożycia ryb w UE pochodzi z przywozu; podkreśla, że trzeba zapewnić spójność między polityką wewnętrzną i zewnętrzną oraz równe warunki działania dla podmiotów unijnych i nieunijnych;

53. zauważa, że połowy przy użyciu przenośnych narzędzi dennych stanowią 25 % wszystkich połowów europejskich; jest zdania, że nowe zasady zarządzania, zwłaszcza ograniczenia lub restrykcje w stosowaniu technik połowowych na szczeblu UE, nie powinny zagrażać bezpieczeństwu żywnościowemu ani prowadzić do zwiększenia importu produktów rybołówstwa, tym bardziej jeśli produkty te są poławiane narzędziami połowowymi, których zastosowanie w UE jest objęte ograniczeniami;

Współpraca z sektorem rybołówstwa

54. popiera obecnie dążenie sektora rybołówstwa, by udoskonalić selektywność technik połowowych i zmniejszyć wpływ połowów na środowisko; podkreśla pozytywne przykłady odbudowy zasobów gatunków na obszarach chronionych przy jednoczesnym utrzymaniu działalności połowowej; wspiera dalsze starania o pobudzenie porozumień o współzarządzaniu, w których podmioty lokalne biorą odpowiedzialność za zrównoważone zarządzanie, a także inwestują więcej w badania, innowacje i rozwój nowych narzędzi i technik połowowych; podkreśla rolę rybaków jako „strażników morza” oraz ich zaangażowanie w odbudowę zasobów rybnych i wkład w odbudowę ekosystemów morskich;

55. zauważa, że według Komisji w ciągu ostatnich dziesięcioleci dzięki WPRyb osiągnięto w terenie konkretne postępy zwiększaniu zrównoważoności rybołówstwa; podkreśla jednak, że odbudowa ta niesie ze sobą wysokie koszty dla większości społeczności rybackich;

56. podkreśla, że trzeba włączyć wszystkie właściwe zainteresowane strony, od rybaków po przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, w podejmowanie decyzji i w działania służące ochronie i odbudowie ekosystemów morskich, i mogących wspierać zrównoważone i odporne rybołówstwo;

57. podkreśla, że trzeba zwrócić szczególną uwagę na równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet ze względu na kluczową rolę kobiet i młodzieży, zwłaszcza w zrównoważonej gospodarce oceanicznej i na chronionych obszarach morskich;

58. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
